

penge direkte til forskellige typer virksomheder, som har det som deres mål. Det vil give et langt større udbytte, og man vil faktisk have en garanti for, at der bliver lavet noget nyt, og ikke kun, som dette lægger op til, at det bliver endnu en lille niche, og så kan virksomhederne spekulere i, om det, de plejer at lave, nu skal hedde grundforskning eller anvendt forskning.

Derfor vil vi på det kraftigste gå imod det her, og vi vil selvfølgelig stemme imod lovforslaget, som vi ikke ser noget formål med. Det er bare endnu en lille snabel ned i statskassen, eller man kan sige, at det bare er endnu et eksempel på, at pengene skal fosse ud af statskassen. Det er åbenbart bare forskelligt, hvem de skal fosse ud til, men når det som i dette tilfælde er til et fuldstændig unyttigt formål i de private virksomheder, er det åbenbart helt o.k.

Forskningsministeren (Frank Jensen):

Jeg skal starte med at takke for den positive modtagelse, forslaget intention har fået. Det vigtigste er nemlig at styrke det samlede erhvervslivs forsknings- og innovationsaktiviteter, og det er der ingen der har talt imod, så det er vi alle enige om. På baggrund af den erhvervsstruktur, vi har i Danmark, med primært små og mellemstore virksomheder, er det rigtigt, at både regeringen og Folketinget bruger tid og kræfter på at finde instrumenter til at styrke innovationen i vores private sektor til gavn for beskæftigelsen og konkurrenceevnen.

Så kan man altid diskutere, om vi nu har fundet de endegyldige løsninger på det. Der er ingen tvivl om, at fru Sonja Mikkelsen har ret i, at det her er et yderligere led i de mange initiativer, der er taget af den nuværende regering for at søge at stimulere innovations- og forskningsaktiviteterne i den private sektor. Fru Sonja Mikkelsen har gennemgået en række af initiativerne, og derfor skal jeg ikke komme yderligere ind på dem, men det her ser vi som et supplement.

Jeg skal gerne medgive, at når man laver et stort, samlet finanslovsforlig, er det jo sådan, at der er nogle, der får indrømmelser for at kunne støtte den samlede finanslov, og jeg vil gerne indrømme over for Folketinget, at fru Henriette Kjær har ret i, at det her i høj grad har været et meget promoveret forslag fra Det Konservative Folkeparti i et forsøg på at få øgede forsknings- og udviklingsaktiviteter i den private sektor med baggrund i en fradragsordning.

Det er kendt, at Socialdemokratiet, Det Radi-

kale Venstre og SF igennem mange år har talt imod en generel fradragsordning, der skulle stimulere forsknings- og innovationsaktiviteterne i den private sektor, og derfor er det heller ikke blevet en generel fradragsordning. Det er blevet en forsøgsvis fradragsordning, hvis omfang er begrænset til 300 mio. kr. Det er ikke et tagselv-bord; man ansøger om at få andel i den samlede pulje på de 300 mio. kr. At der skal ansøges, fremgår ikke umiddelbart af lovforslaget, og derfor fik fru Henriette Kjær også under sin ordførertale talt sig ind i bekendtgørelsesarbejdet. Jeg skal love Folketingets Forskningsudvalg, som jeg går ud fra at lovforslaget henvises til efter første behandling, at det skal blive beriget med et udkast til en bekendtgørelse, sådan at man får syn for sagen og kan se, at der faktisk, som fru Elisabeth Arnold sagde, er en lang række håndtag til at sikre, at det her bliver et lovfor-slag, der har til formål at støtte innovations- og forskningsaktiviteter i det private erhvervsliv med udgangspunkt i, at det nu kan få 25 pct. ekstra i fradrag, og at det bliver forskningsrådene, der kommer til at administrere den ordning, det vil sige, at der skal være en forskningsmæssig kvalitet bag de ansøgninger, der imødekommes med et yderligere fradrag.

Der er, som jeg hørte det nævnt i både fru Henriette Kjærs og hr. Tom Behnkes tale, et ønske om at sikre større forskningsmæssig aktivitet og dermed forbedret konkurrenceevne og skabelse af nye arbejdspladser. Derfor tror jeg ikke, der er noget modsætningsforhold mellem det, at man her skal ansøge, og at der er en myndighed – nemlig forskningsrådene – som ser på den forskningsmæssige kvalitet og derefter imødekommer de ansøgninger, som har den forskningsmæssige kvalitet i sig.

Det er rigtigt, at det her, som også fru Elisabeth Arnold sagde, er en forsøgsordning med en ramme på 300 mio. kr. og med et forventet provenumæssigt tab på 30 mio. kr. for staten. De to ordninger, som nu eksisterer – virksomhedernes deltagelse i internationale forskningsprogrammer i EUREKA-regi og i nordisk regi – bliver nu suppleret af en national ordning, når det drejer sig om innovations- og forskningsaktiviteter, der har deres udspring i et samarbejde med nationale forskningsinstitutioner, med virksomheder, der er gået sammen om at lave forskningsaktiviteter, eller, som flere har været inde på, med store virksomheder, som foranstalter deres egen forskningsmæssige aktiviteter.

Vi må så, når ordningen har kørt et års tid,